

ترانه کن

مجموعه و اسناد پیش از پیش از



تحقیق و پژوهش فاطمه طاهری

بد

برونز نهاد
دانلود
خواه شمع

www.KetabFarsi.com

ترانه‌های زنان

مجموعه و اسکن های شیراز

پژوهش و تحقیق :

فاطمه طاهری



طاهری، فاطمه

ترانه‌های زندگی (زنان): مجموعه واسونک‌های شیراز / پژوهش و تحقیق
فاطمه طاهری. - تهران: ثالث، ۱۳۸۱.

۱۸۸ ص.

ISBN: 964-7230-43-5

۹۶۴-۷۲۳۰-۴۳۵

IEN: 9789647230438

۹۷۸۹۶۴۷۲۳۰۴۳۸

فهرستنويسي براساس اطلاعات فيپا.

۱. شعر عامه فارس. ۲. موسيقى محلی ايراني - فارس. الف. عنوان.
ب. عنوان: مجموعه واسونک‌های شیراز.

۸۶۹/۷۱

PIR ۸۶۹۴ ط ۲

۸۰-۱۸۱۵۶

كتابخانه ملي ايران

محل نگهداري:



نشر ثالث

دفتر مرکزی: خیابان انقلاب / خیابان ۱۲ فروردین / شماره ۱۱ / تلفکس: ۰۱۴۶-۰۹۹۱-۹۹۵۱

فروشگاه: خیابان کربلای عباس / بین ابراشهر و خردمند جنوبی / پ ۱۶۰-۷ / تلفن: ۰۲۶-۸۳۲۵۳۷۶

ترانه‌های زنان

مجموعه واسونک‌های شیراز

پژوهش و تحقیق

فاطمه طاهری

ناشر: نشر ثالث

طرح روی جلد: سعید راشکانی

صفحه آرا و مصحح: اسماعيل جنتی

حروفچینی: روايت (حروفنگار: سحر جعفریه)

چاپ اول: ۱۳۸۱ / ۲۲۰۰ نسخه

ليتوگرافی: طاووس رايانيه - چاپ: احمدی - صحافی: چکامه

كليه حقوق چاپ محفوظ و متعلق به نشر ثالث است

ISBN 964-7230-43-5

۹۶۴-۷۲۳۰-۴۳۵

IEN 9789647230438

۹۷۸۹۶۴۷۲۳۰۴۳۸

مقدمه:

فرهنگ عامیانه در جوامع مختلف اصیل‌ترین مأخذ داشت و بینش انسان‌های هر جامعه به حساب می‌آید. شاید درهم تندیگی و تفکیک‌ناپذیری بینش‌ها و دانش‌ها در جلوه‌های این فرهنگ پژوهشگران این عرصه را در تنگناهای مختلف قرار بدهد اما، از آنجاکه مقیاس فرهنگ عامیانه گستردگی و از طرفی نیز تو در توست، بی‌شک شناخت، تبیین و تفسیر جلوه‌های آن نیز از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. پوشیده نیست که گام نخست بهره‌برداری از این اقیانوس، آشنایی؛ راهکارهای مکتوب‌سازی، بازیابی، انطباق، ثبت و تجزیه و تحلیل این منابع شفاهی است. امروزه در اقصی نقاط جهان، مجامع آکادمیک بخش وسیعی از فعالیت‌های خود را معطوف به پژوهش در جلوه‌های فرهنگ عامیانه و ساختارهای زبان آن ساخته‌اند.

اصلی‌ترین شناسه فرهنگ عامه، ویژگی شفاهی نقل شدن سینه به سینه دریافت‌ها و تجربیات خود زیسته مردمانی است که طی ادوار مختلف از پدران و مادران خود گرفته و به فرزندان خود منتقل ساخته‌اند. از این منظر شاید بتوان فرهنگ عامیانه را اصیل‌ترین مأخذ ریخت‌شناسی معرفتی -

اندیشه‌ای هر جامعه قلمداد کرد. بدینهی است که این اصالت در کوچکترین جزء زبان معینی «حرف» و «واژه» تا حجم‌ترین تولیدات پژوهشی که پیش روی شماست حاصل تلاشی اینچنین است. در این پژوهش من بر آن بوده‌ام که نخست پاسخی درخور برای این پرسش بیابم که:

- واسونک چیست و مشخصات ساختاری آن کدام است؟

برای رسیدن به این پاسخ، مسیر طی شده پژوهش دارای مراحل زیر بوده است:

الف) انتخاب روشی مناسب برای مکتوب سازی مصاحبه‌ها.

ب) بازیابی متن‌های اصیل.

ج) انطباق متن‌های دریافتی و جمع آوری شده در مصاحبه‌ها.

د) ثبت و تجزیه و تحلیل نهایی منابع شفاهی و حذف قرینه‌ها و اشعار موازی.

جمع‌بندی دریافت‌هایم برای جمع‌بندی مسیر طی شده و ارایه پاسخ به پرسش پیرامون مفهوم واسونک چنین است:

واسونک *Vasunak* تک‌بیت‌هایی است (گاه مُقْفَأ و گاه

نیز بسی‌ردیف و یا قافیه) با وزن فاعل‌اتن، فاعل‌اتن، فاعل‌اتن،

فاعلن که حال و هوای ترانه دارد. گاه ممکن است بندهای

یک بیت بُرشی موازی داشته و گاه نیز از توان مصوت‌ها

برخوردار نباشد.

واسونک ترانه‌هایی مختص مراسم عروسی است و در

جشن‌های متنوع از قبیل خواستگاری، بله بُران، رخت بُران،

مجلس حنابندان، مجلس عقد، حجله‌بندی، شب زفاف و

مراسم متنوع پاگشا به توسط زنان، به صورت فردی و گروهی خوانده می‌شود.

این اشعار را گاه همراه با دایره زنگی، تمبک، کمانچه، قیچک، نقاره، نیانبان و... و گاه نیز در ضرباهنگ هلهله‌های جمعی می‌خوانند.

در این همخوانی، تختست بکی از زنان شروع به خواندن واسونک می‌کند و اطرافیان «کل^۱» [کل] می‌زنند. پس از آن، واسونک خوانی به صورت دوره‌ای ادامه می‌یابد.

مروری بر این ترانه‌ها نشان می‌دهد که شعرهای آنها دارای مضامینی غنی از موضوعات انسانی و تنوع دیدگاه درباره زندگی مشترک انسان‌هاست. ترانه‌هایی که به عنوان شادیانه‌های آغاز یک زندگی دیگر، در ساختی دیگر به نام خانواده زمزمه می‌شود.

مکان‌هایی که واسونک‌ها در آنجا خوانده می‌شود عموماً مکان‌هایی هستند که در هر کدام، به علی، عروس یا داماد حضور پیدا می‌کنند. از آنجا که همسریابی، انتخاب، بهگزینی و پس از آن پشت سر گذاشتن مراحلی چون بله برون، مراسم عقد و مراسم عروسی سلسله مراتبی هستند که در پیمودن مسیر آغاز زندگی زناشویی رعایت می‌شود، مکان‌هایی که این مراسم در آنجا برگزار می‌گردند به عنوان مکان‌های خوانش واسونک مطرح می‌شدند. این مکان‌ها را می‌توان به مکان‌های درجه اول (خصوصی)، مکان‌های درجه دوم (عمومی) و سایر مکان‌ها تقسیم نمود.

۱ - صدایی هلهله مانند به نشانه شادی زنان که با نهادن و برداشتن متواتی چهار انگشت بر روی لب و دهان نواخته می‌شود. [کل بر وزن چهل].

الف) مکان‌های درجه اول یا خصوصی

این اماکن، مجموعه مکان‌هایی هستند که در مراتب مختلف جشن زناشویی، عروس، داماد و همراهانشان در آنجا حضور می‌یابند و ایشان را راهنمایی و همراهی می‌کنند. اهم این مکان‌ها عبارتند از: خانه داماد، خانه عروس، گرمابه^۱، مکان حنابندان^۲، پاگشاخانه‌ها^۳ و حجله خانه.

ب) مکان‌های درجه دوم یا عمومی

این مکان‌ها اختصاص به برگزاری مراسم عقد، عروسی و پیش مقدمات این مراسم هستند. این مکان‌ها عبارتند از: آرایشگاه^۴، محل برگزاری مراسم عقد و عروسی.

۱- در گذشته‌های به چندان دور (نیم قرن گذشته) فرق گرمابه برای عروس و داماد از مراسم اصلی جشن زناشویی بوده است. رفتن و بازگشتن به گرمابه همراه با شادی و سروری بوده که واسوک خوانی بخسی از آن را شامل می‌شده است. این مراسم هم‌اکنون در منازل داماد یا عروس انجام می‌شود.

۲- محل حنابندان در گذشته‌ها، در مکانی مقدس از اماکن متبرکه در تردد اهالی شهر شیراز انجام می‌شده است. این مراسم به خاطر قابل بودن آسانی بودن پیوند زناشویی است. از این رو رسم بر این بوده که حنابندان را با مراسمی آیینی - مذهبی تلفیق کرده و رنگ و رویی مذهبی و قدسی به آن بپختند.

۳- پاگشاخانه منازلی است که به ترتیب اولویت در اقوام و خویشان عروس و داماد میزبانی خانواده نو را پذیرا می‌شوند. پاگشا عموماً همراه با صرف نهار و یا شام است، بستگان درجه اول خانواده عروس و داماد در این مراسم شرکت می‌کنند تا اسباب آشنازی آنها با یکدیگر فراهم آید.

۴- آرایشگاه: در گذشته رسم بر این بوده که آرایشگر به خانه عروس می‌آمده و در آنجا عروس را آذین می‌کرده است، امروزه رسم و رسومات دگرگون شده و قواعد شهرنشینی حريم خاص انسان‌ها را به شمع خود تغییر داده است. به عبارتی آرایش زن که قبل از مکان خصوصی و منزل صورت می‌پذیرفت عمومیت یافته و در آرایشگاه‌هایی خارج از منزل صورت می‌پذیرد.

درجه عمومیت این مکان‌ها به خاطر حضور اقوام و خویشان دور یا نزدیک داماد و عروس می‌باشد. در حقیقت نوعی حریم قابل شدن در این مرتبه بندی نیز مشاهده می‌شود. در این اماکن نیز به فراخور حال و هوای مجلس واسونک‌هایی فرائت می‌شود.

ج) سایر مکان‌ها

اماکنی به جز دو دسته قبیل که در مسیر منازل عروس و داماد واقع شده‌اند و به صورت عمومی، شاهد این جشن هستند در زمرة سایر مکان‌ها آورده شده‌اند. گذرگاه‌های محله، مسیر عروس‌کشان، مسیر جهیزیه کشان و... جزو سایر مکان‌ها قلمداد می‌شوند. این مکان‌ها نیز واسونک‌های خاص خود را دارند.

نکته‌ای که ذکر آن ضروری به نظر می‌رسد سلسله مراتب خوانش واسونک‌ها به توسط افراد است. در این رابطه، واسونک‌ها به توسط افراد زیر فرائت می‌شود:

۱- یاران داماد: متشکل از اقوام و بستگان درجه یک و دو خانواده و داماد.
۲- یاران عروس: متشکل از اقوام و بستگان درجه یک و دو خانواده عروس.

۳- سایرین: کسانی که به نوعی در جشن زناشویی شرکت کرده‌اند.

۴- عروس

۵- داماد

باید اذعان کرد که به ندرت دیده شده که عروس با داماد خود واسونک خوانی کنند. ناگفته نمایند که واسونک‌ها در قسمت زنانه مراسم عقد و عروسی به توسط زنان خوانده می‌شود.

واسونک‌های شیراز در بردارنده مضامین زیر هستند:

- شادی به انجام رسیدن وصلت و پاگرفتن زندگی نوین.
- ستایش زیبایی‌های زنان.
- ستایش قدرتمندی و جوهره‌داری مردان.
- تقدیس آموزه‌های وفاداری.
- پیشه‌سازی صبر در زندگی مشترک.
- رضایتمندی از رودرودی با قضا و قادر در زندگی زناشویی.

عناصر شعری واسونک‌های شیراز

اگر «ایماز» یا «خيال» را عنصر اصلی جوهر شعر بدانیم، در ساختارشناسی شعر فولکلور شیراز، بالاخص واسونک‌ها، تنوع و رنگارنگی چشمگیری از گستره تخیل را شاهدیم. با این تفاوت ماهوی، که تخیل در شعر کلاسیک و معاصر عمده‌تاً خاستگاه و جایگاهی ویژه دارد و اصولاً عنصری در جهت پرداخت فضاهای رمانتیک و فاصله گرفتن از جنجال‌ها و جنجال‌آفرین‌های عقل جزوی بشری است، در حالی که در شعرهای شیراز، ویژگی‌یی کاملاً انسانی و زمینی پیدا می‌کند. به عبارتی این عنصر در جهت هر چه پُربارتر و پر رنگ شدن خواسته‌های بشری در مواجهه با مظاهر حیات و همیستی انسانی به کار بردۀ می‌شود. تصاویر ساده، انسانی، شادی‌آفرین و امیدبخش واسونک‌ها، همه و همه گویای قدرت تخیل نهفته شاعران این شعرهای است که

در گسترهٔ واسونک‌ها تجلی یافته‌اند.

نکتهٔ دیگری که در بافت شعر واسونک، قابل توجه است بازشناخت مرز حقیقت و مجاز است. زیبایی بهره‌مندی واسونک‌ها در جایگزین سازی عناصر ذهنی در موقعیت‌های حقیقت‌مند و مجازی شعر به حدی است که گاه واسونک‌ها را تا ناب‌ترین آثار شعری فارسی ارتقا می‌دهد.

واسونک‌ها چون دیگر گونه‌های شعری از عمدت‌ترین عناصر ساختاری شعر از قبیل تخيّل، مجاز، استعاره، اغراق و مبالغه، کنایه و تشخیص برخوردار هستند. از سراینده این شعرها اطلاع چندانی در دست نیست و کسی نیز تاکنون به این مهم نپرداخته است، و عمدت تلاش‌های صورت پذیرفته، تنها به ثبت روایت‌هایی از واسونک‌ها خلاصه شده است.^۱

اما در این کتاب تلاش بر این بوده تا ضمن برخوردارسازی کتاب از ساختار و ویژگی‌های پژوهش‌های آکادمیک، طراوت آثار از بین نروند. در این رابطه روش کارم به صورت زیر بوده:

۱. ابتدا واسونک‌ها را از منابع مختلف شفاهی جمع‌آوری کردم (سال‌های ۱۳۶۸ تا ۱۳۷۵). تعداد واسونک جمع‌آوری شده چیزی نزدیک به ۲۵۲ تک بیت بود از هفده راوی.

۲. پس از انجام جمع‌آوری، واسونک‌ها با همدیگر تطبیق داده شدند و کامل‌ترین و گویا ترین آنها براساس فراوانی نمونه‌ها انتخاب شد.

۱- ر. ک. فرهنگ مردم فارس: ابوالقاسم فقیری.

(در این کتاب فقیری ضمن ارائه چند واسونک، بخشی از مجموعه فولکلوریک و فرهنگ مردم فارس را به موضوع واسونک اختصاص داده است. صادق همایونی نیز در بخشی از پژوهش‌های فولکلوریک خود به موضوع واسونک اشاره‌هایی داشته و نمونه‌هایی نیز ارایه شده است).

ر. ک. یکهزار و چهارصد ترجمه محلی (صص ۴۱۴-۳۹۶-۲۷۳-۸۳-۶۲-۲۹-۲۶)

۳. مرحله نهایی، آوانویسی و اسنونکها بود که این مهم را آقای محمد وجد قاسمیان پژوهشگر ادبیات معاصر به انجام رساندند.

آنچه پیش روی شماست تلاشی است در جهت حفظ بخشی از ادبیات فولکلور شیراز که لبریز از زندگی و شادی و نشاط است. اما چرا این مجموعه را ترانه‌های زنان نام نهادم، اصلی‌ترین دلیلش این است که این ترانه‌ها را زنان در مجالس عروسی زمزمه می‌کنند و شاید هم ایشان، سرایندگان آنها بند، هر چند که نام و نشانی از سرایندۀ اصلی این اشعار در دست نیست.

با این حال ضمن سپاس و ارج گذاری پیشینانی که در حفظ سینه به سینه ادبیات عامیانه تلاش کرده‌اند، امید این را دارم که گام حاضر، تلاشی ارزنده در جهت حفظ و تعالی فرهنگ فارس و فولکلوریک شیراز همیشه بزرگ و سربلند و اندیشه پرور و پاپتخت هماره فرهنگ ایران زمین باشد.

در آخر ضمن آرزوی بهروزی، شادکامی و شادزیستی برای هموطنان عزیز در سراسر جهان ترانه‌های زنان را به جمیع عاشقان شادی و زندگی تقدیم می‌دارم.

فاطمه طاهری

شیراز

۱۳۷۷ زستان

الفبای او انگاری

♦ واکه‌های زبان فارسی ♦

الف: واکه‌های بسیط

xis	ا مثلاً در خیس
cešm	e مثلاً در چشم
dard	a مثلاً در درد
mus	u مثلاً در موش
moze	o مثلاً در موذه
dana	ə مثلاً در دانا

ب: واکه‌های مرکب

pay	ay مثلاً در پای
muy	uy مثلاً در موی
xoy	oy مثلاً در خوی

ترانه‌های زنان

۱۴

qayem ay مثلاً در قایم

ney ey مثلاً در نی

dowr ew مثلاً در دور

• همخوان‌های زبان فارسی معیار

h ب

p پ

t ت

j ح

c ج

h ح

x خ

d د

z ذ

r ر

z ز

z ژ

s س

g ش

s ص

واسونک‌های شیراز

۱۵

z	ض
t	ط
z	ظ
q	ع (همزه)
q	غ
r	ف
q	ق
k	ك
g	گ
l	ل
M	م
N	ن
v	و
b	ه
y	ي

www.KetabFarsi.com

بشنوید از یاران داماد:

ای طرف تخت طلا و

او طرف تخت طلا

عروس خانم روشن نیشته

می‌کنه شکر خدا

Yi-taraf taxt-e telā_ō
U-taraf taxt-e telā
arus xanom ruš nešesse
mikone šokr-e xodā

او = آن، اون

نشته = نشته

ای = این

روشن = روی آن

بشنوید از یاران عروس:

اسب سُوز زین طلا
آی

روش نشته قرص ماه
سوریا منظور بدارین
گل میاد خونه شما

asb-e Sowz-e zintelā

āy

ruš nesesse qors-e māh
suri-yā manzur bedārin
gol miyād xune-y šomā

بشنوید از خواهر داماد:

آی بالا بالا بلا

قربون بالات ای بلا

فرش راهش گل کنین

تا که بیاد خونه ما

'ay bâ/lâ bâ/lâ ba/lâ
qor/bu/ne bâ/lât 'ey ba/lâ
far/še râ/heš qol ko/nin
tâ ke bi/yad xu/ne/ye mâ

بشنوید از خواهر داماد:

گل به گل می‌گردم
آی

تعريف کنم روی تو را
هوكجا يهی غنچه چینم
می‌دهد بوي تو را

gol be gol migardom

āy

tarif konom ru-ye to rā
har Kojā yey ḡoncē cīnom
midahad bu-ye to rā

بشنوید از زبان عروس:

من نمی‌رفتم به غربت
تو فرستادی مرا
گر بمیرم من به غربت
آه من گیرد تو را

man namiraftom be ḡorbat
to ferestādi marā
gar bemirom man be ḡorbat
āh-e man girad to rā

بشنوید از خواهر داماد:

آفُجونی آفُجونی

شونه زلفت طلا

تو که زن دادی به کاکام

اجرِ تو با کربلا

āqo juni, āqo juni
sune-ye zolf-et telā
to ke zan dādi be kākā-m
ajr-e to bā karbelā

بشنوید از یاران داماد:

بالو خونه رو به قبله
خشت و نیم خشتش طلا
شازاده دوماد توش نشته
می‌کنه شکر خدا

bālo xune-y ru be qeble
xest-o nimxest-es telā
šāzde dumād tuš nesesse
mikone šokr-e xodā

بشنوید از بیاران داماد:

یهی حمومی سیت بسازم
حموم حاجی رضا
گلش از گل کو بیارن
آش از امام رضا

Yey hamum-y sit besāzom
hamum-e hāji rezā
gel-eš az gelku biyāran
āb-eš az emām rezā

بشنوید از یاران داماد:

زیرزمینی پشت به قبله
خشت و نیم خشتش طلا
خانم عروس توش نشسته
بسته بر زلفش حنا

Zirzamin-y pošt be qeble
xešt-o nimxst-es telā
xānom arus tuš nesesse
basse bar zolf-eš henā-

بشنوید از برادر داماد:

بائوی دوماد، بائوی دوماد

اینه داره پشت طلا

تو که زن دادی به کاکام

کم نشه سایه شما

bābo-y dumād, bābo-y dumād
oyne dāre pošt telā
to ke zan dādi be kākā-m
kam naše sāye-y šomā

شیکوهی داماد بعد از پله برون:

دل نیومد ای خدا

دلبر نیومد ای خدا

روز او مدنخورشید مو

وای

در نیومد ای خدا

del nayumad ey xodā
delbar nayumad eY xodā
ruz umad xoršid_e mo
vāy
dar nayumad ey xodā

گفت عروس بعد از بله بروند:

مال اگر داری بیا
منال اگر داری بیا
از دل بی همزیونت
گر خبر داری بیا

māl agar dāri biyā
menal agar dāri biyā
az del-e bi hamzabun-et
gar xabar dāri biyā

بشنوید از عروس خانم:

ماه من میگه منم
مادر نمی‌گردم جدا
رسم دنیا این چنینه
من جدا، مادر جدا

māh_e man mige man-am
mādar namigardom jodā
rasm-e donyā incenin-e
man jodā, mādar jodā

بشنوید از خواهر داماد:

از خدا من وايه دارم
كه پوشم يهی صبگاه
توی حجله کاکو جونیم
من کنم شکر خدا

az xodā man vāye dāram
ke Pošam yey sobe gāh
tu-ye hejle-y kāko juni-m
man konam šokr-e xodā

پوشم = پاشم، بیدار شوم

وايه = آرزو

صبگاه = صبح زود